

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 85. Octavius Farnesius Placentiam sibi restitui importune postulans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](#)

nitatem ex mercatura amplas collectu- Sæc. XVI.
ri essent divitias: attamen hi miseri A.C. 1551.
præter expensas, quas transvehendis
rebus suis impendebant, insuper a mi-
litibus nullo militaris disciplinæ fræ-
no coercitis atrocius fuerunt expo-
liati, quam si ipsimet Cæsaris hostes ur-
bem vi occupassent (*). Ceterum Im-
perator adhuc magis turbabatur bello,
quod Franciæ Regi brevi illatus es-
set, eoquod hic Octavium Farnesium
ad hoc protegere pararet, ut Parmam
tueri, necnon Placentiam hucusque a
Carolo V. occupatam recuperare va-
leret.

§. LXXXV.

*Octavius Farnesius Placentiam sibi re-
stitui importune postulans.*

Interea Octavius Farnesius Castrensis *Pollav. hist.*
Dux assiduis precibus Cæsarem sati- *Conc. Trid.*
gabat, ut ei Placentinam urbem redde- *l. II. c. II.*
ret: cum vero diu postulata impetran- *§ 12.*
di spe frustraretur, tandem Carolus Im-
perator sollicitationum importunitate

T 4 ex-

(*) De hac militum deprædatione nec Thuanus, nec alias quispiam Scriptor quicquam recenset: ipsius quoque Continuator nullum illius testem allegat: unde sat aperte colligi potest, huic relationi nullam fidem esse adhibendam.

Secul. XVI expugnatus ei concessit, ut Par.
A.C. 1551. mam redire posset, breveque literas eidem oppido gratas recepturus esset. Farnesius hujus promissi amplitudine fatus Parmam reversus est: cum vero mox post adventum suum intelligeret, quod Ferdinandus Gonzaga Mediolani Gubernator Placentinæ urbis munimenta perficere tota virium contentione adlaboraret, inde conclusit, quod Imperator hanc ei urbem reddere haud vellet: postea vero cum ei nuntiaretur, quod Carolus copias conscriberet, haud temere suspicabatur, quod non modo Placentinam urbem haud recuperaturus esset, sed insuper ad Parmam ipsi eripiendam nova cuderentur consilia: unde anxiis hisce curis agitatus sumnum Pontificem supplex adiit, eumque impense rogavit, ut adversus Cæsarem, ejusque Ministros ipsum protegere vellet, simulque ferio perpenderet, quod amissa hac urbe, ipsa etiam Sedes Apostolica suo feudi jure in eandem exueretur, quo jam ante in Placentinam civitatem excidisset. Hujus negotii cura erat demandata Marco Antonio Venturo, qui per Legatum ad Pontificis alloquium admis-
sus, eidem totum, quo Octavii res ver-
sabantur, statum exposuit, addiditque,
quod sui Principis nomine sese ad San-
ctita-

titatis suæ pedes provolvi jussus , ejus Sæc XVI.
opem contra injuriam suo Domino illa- A.C. 1551.
tam imploret , ut hic validis auctus
suppetiis hostis tantopere sibi infensi co-
natibus resistendo par esset , suumque
adversarium , contra quem summo San-
titatis suæ præsidio indiget , repellere
valeret.

Equidem Pontifex rei mox exposi-
tæ haud ignarus erat , sibique satis per-
suasum habebat , quod proprii honoris
necessitate ad hoc urgeretur , ut Octa-
vium in hujus Ducatus possessione tue-
retur , cum hanc ditionem tanquam
Ecclesiæ prædium declarans ipsus Octa-
vio inaugurationis diploma concessisset:
nihilominus Pontifex se ære alieno es-
se gravatum maturius ponderabat , eo-
quod ingentes expensas , atque inito *Pallav. l. ii.*
Pontificatu plurimas , nulloque pacto *c. 12. II. 5.*
evitandas profusiones facere compulsus
fuisse , cum exhausto ærario bellum in
Cæsarem movere haud posset: qua-
propter sublevatis humeris suæ volun-
tatis propensionem virium imbecillitate
superari significabat , Legatoque hæc
respondit: Octavius meliori , qua pos-
set , ratione sibi consulat ; ego autem
præter ea , quæ hucusque hac in re feci ,
ampliora præstare haud valeo , nec ea
exigui fuisse momenti Octavius facile
perspicere poterit , ceterum majora ei

T 5 obse-

Sæcul XVI obsequia exhibere paratus sum, quam
 A C 1551. primum & temporis, & rerum vicissitu-
 dines magis propitiæ arridebunt: Cum
 autem hoc responso res nondum decisâ
 esset, Farnesius Cardinalis rursus Pa-
 pam adiit, supplex, ut Octavio ejus fra-
 tri saltem concederet, quatenus aliorum
 Principum magis potentum opem im-
 plorare, eorumque patrocinio suffultus
 caussam suam urgere posset. Ad hæc
 respondit Pontifex: „Octavius libe-
 „re faciat, quod ipsi rebus suis magis
 „commodum videbitur.

§. LXXXVI.

*Octavii fœdus cum Galliarum Regi
 pro conservanda Parmensi urbe.*

Pallav. l. II. c. 12. n. 3. Accepto hoc responso Octavius suaden-
 te Cardinale fratre suo, quosdam
 ad Horatium Farnesium Notum fra-
 trem suum in Gallias decernebat. Hic
 cum apud Henricum II. Fran-
 ciæ Regem plurimum gratia valeret,
 mox receptis fratris sui literis Regem
 accessit, eumque potentium votis con-
 cedere valde propensum expertus est;
 Henricus enim non modo Farnesio ob-
 sequium præstandi, sed etiam Cæsari,
 cui infensus erat, molestiam creandi stu-
 dio flagrabat. Ergo fœdus initur his
 conditionibus: I. Rex mille quingentos
 pedi-